

[Himmelstrup.]

er endvidere Spørgsmaalet om Tillægsafgiften paa Sukker, som Finansministeren i Bemærkningerne opfører med 4,6 Mill. Kr. for hele Aaret. Denne Afgift har i indeværende Aars 11 Maaneder givet 5,5 Mill. Kr. Og endelig, hvis den højtærede Finansminister nu faar vedtaget det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 2 — som vi fra vor Side vil stemme for —, og hvorved man forventer en øget Indførsel af visse meget højt beskattede Varer her til Landet, saa vil Finansministeren her kunne vente en forøget Indtægt.

Se, det er alle disse Spørgsmaal, det er hele den Usikkerhed, som foreligger paa disse Omraader, der har gjort det overordentlig ubehageligt, at Udvalget ikke har kunnet faa den fornødne Tid til at bringe Klarhed til Veje. Udvalgsbehandlingen har rejst en Række Tvivlsspørgsmaal, men der har ikke været Tid til at søge dem klaret, enten paa den ene eller den anden Maade.

Jeg er for mit Vedkommende fuldkommen sikker paa, at det Lovforslag, vi her har til anden Behandling, i det kommende Aar vil give betydeligt mere end de 52,4 Mill. Kr., den højtærede Finansminister har regnet med. Saa rejser sig det Spørgsmaal, om der da ikke skulde være nogen finansiel Mulighed for, at man enten kan overføre en Del af Tillægsafgiften paa Benzin til Kommunerne, hvad der vilde være i høj Grad kærkomment for disse — og hvis den højtærede Finansminister ikke har Brug for Pengene, fordi han kan nøjes med de 52,4 Mill. Kr. for at faa Balance paa Finansloven, er der ikke den fjerneste Grund til, at Ministeren skal have flere Penge, saa vilde de kunne faa en bedre Anvendelse ved at lægges ud til Kommunerne, der er haardt anspændt i Forvejen —, eller ogsaa gaa den Vej, hvilket ogsaa vilde tiltale mig meget, at man sagde, at nu er de finansielle Forhold saaledes, at vi ikke behøver at forny Toldloven af 15. Oktober 1932. Jeg tror, det vilde være klogt, om man gjorde dette og lod den glide ud af det Kompleks, der her er Tale om. Størrelsen af dens finansielle Virkninger er der Strid om; den højtærede Finansminister opgør den paa et Tidspunkt til 6,2 Mill. Kr. og kort Tid efter til 8,5 Mill. Kr., paa det oprindelige Forslag i 1932 var den 10 Mill. Kr. Dette Beløb kunde man maaske helt undvære. Det vilde tiltale mig, det vilde lette Handelsstanden, og det vilde be-

virke, at den mest uoverskuelige af samtlige Toldlove i Danmark vilde forsvinde.

Alle disse Spørgsmaal er, som sagt, blevet rejst i Udvalget, men uden at der har været levnet Tid til en forsvarlig Behandling og Klaring af dem. Der skete ikke andet, end at Udvalgets højtærede Formand gennemførte en brutal Afslutning af Udvalgsarbejdet og forsøgte i Betænkningen at give en Begrundelse herfor, idet han fremhævede, at det foreliggende Lovforslag er nøje knyttet til Finanslovsforslaget for 1934—35, og at det derfor nødvendigvis maa gennemføres samtidig hermed. Jeg kan nu ikke rigtig se Nødvendigheden heraf. Den direkte Skattelov, som den højtærede Finansminister behandler i et andet Udvalg, er i og for sig lige saa nødvendig for at skabe finansiel Balance paa Finansloven for 1934—35, og jeg føler mig ikke overbevist om, at den højtærede Finansminister faar dette Lovforslag gennemført sammen med Finanslovsforslaget. Nej, den rigtige Begrundelse for, at Udvalgsarbejdet er blevet gennemført paa den Maade, det er, er i Virkeligheden den, at den høje Regering har haft Støtte fra Det konservative Folkeparti. Dette Parti føler, at Toldloven af 15. Oktober 1932 indeholder saa uhyre Goder for de Interesser, det specielt repræsenterer, og derigennem har man kunnet tilvejebringe det Flertal, som var nødvendigt for at gennemføre det Tyranni, der har været udøvet under det Udvalgsarbejde, som nu er tilendebragt.

Vi fra vor Side kan ikke, saaledes som vi har givet Udtryk for i vore Særbemærkninger, medvirke under saadanne Arbejdsvilkkaar; vi beklager i og for sig dette, fordi vi har den Opfattelse i al Almindelighed, at vi er alle sammen interesserede i, at det finansielle Grundlag er i Orden, at Statens Driftsudgifter skal dækkes af løbende Indtægter, og at et Driftsunderskud ikke skal søges dækket paa anden Maade end netop ved løbende Indtægter, ikke f. Eks. ved Laan. Vi har i sin Tid forbeholdt os fuld Frihed med Hensyn til alle Enkeltheder. Denne Frihed blev ved Finanslovsforslagets anden Behandling indrømmet os af den højtærede Finansminister. Men det blev jo en ganske formel Frihed af de Grunde, jeg har nævnt. Paa Grund af, at den højtærede Finansminister forelagde sit Lovforslag paa et saa sent Tidspunkt, og at der blev givet saa knap Tid i Udvalget, var det i Virkeligheden slet ikke muligt at udnytte denne Frihed til at faa de Beløb, det her drejer sig om — men heller ikke mere —,